

52^e Jaargang

Dinsdag 16 mei 2017

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

Het Leven

*“Maar Hij is opgestaan”
Lukas 24:6m*

Pasen, het feest van het derde heilsfeit: de opstanding van de Heere Jezus Christus uit de dood. Opgegaan dat is het kernwoord van dit heilsfeit. Zeker... ook opgewekt. Opgewekt door God de Vader. God spreekt daarmee Zijn amen uit op het volbrachte werk van de Zoon. Alles is volbracht. Zondaren kunnen nu volkomen verzoend worden door de voldoening van Christus. Opgewekt is een onnoemelijk rijk woord, doch opgegaan evenzeer. Dit woord stelt de Heere Jezus centraal. Hij is de opstanding en het leven. Uit kracht van Zijn Godheid staat Hij op. Triomfeert over dood en graf. Met Koninklijke luister treedt Hij uit de grafspelonk. “Wat glans, wat majesteit, hebt Gij die Vorst bereid.” De dood is gedood. De macht van de dood is aan stukken gebroken. Om der zonde wil was alles aan de dood onderworpen. De dood als de bezoldiging van de zonde.

Christus heeft betaald voor de zonde met Zijn lijden, Zijn bloed, Zijn sterven. Daarom kon Hij van de dood niet gehouden worden. En kon Hij de banden van de dood verbreken en opstaan. Op het paasfeest gaat het om de volle, de rijke Christus, Die niet alleen de opstanding en het leven heeft verworven, maar Die nu ook is opgegaan om Zijn verworven heil toe te passen en uit te delen. “Ik leef en gij zult leven.” Christus door Zijn Geest spreekt. En er komt beroering in het dal van de dorre doodsbeenderen. Er komt opstanding, er komt leven. Hij verbreekt de banden van de dood. Nu is één ding noodzakelijk. Er moet een geloofsverbinding komen aan deze Levensvorst. Is die er niet, dan blijven wij midden in de dood. Dan is er geen opstanding, geen leven. Dan worden we geworpen in de poel van vuur. Dat zal vreselijk zijn. Leert u zien de macht van de dood over u en in u? Kunt u zich aan die macht onttrekken? We proberen het wel. Doch het is tevergeefs. De banden die ons omvangen zijn sterk, onze krachten zijn te klein. Goddelijke kracht is daartoe nodig. De opgestane Levensvorst is de Enige die dat kan en wil. Leert u zien het recht van de dood over u? De dood is er vanwege de zonde. De Opgestane kan en mag de banden van de dood verbreken. Hij is daartoe bevoegd, omdat Hij dood is geweest. Omdat Hij door Zijn dood het recht van de dood aan de dood heeft ontnomen.

Christus naam is Wonderlijk, Raad, Sterke God, Va-

der der eeuwigheid, Vredevorst. Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naderen van de dood, volkomen uitkomst geven. Ligt u nu aan de voeten van deze Levensvorst met de bede: “gun leven aan mijn ziel?” De geloofsverbinding aan de Christus geeft de vrucht van opstanding en leven. Er komt nieuw leven, een leven naar boven gericht, hemelwaarts gericht. Dat leven bidt om leven; dat leven richt zich op de Levensvorst. Dat leven betreft de levenssappen uit de Levensbron. Dat leven richt zich op de Heere geheel en al. Dan wordt het: God liefhebben boven alles en de naasten als onszelf. Dat wordt gezien aan de werken van het nieuwe leven. De wedergeboren mens komt openbaar in de liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Zeker, Gods volk zucht onder het oude en krijgt meer zicht op dat oude. Maar dat is niet anders dan om uit Christus te leven. De Opstanding en het Leven, om in Hem te wortelen. Die gestorven is voor zondaren, voor goddelozen. Om de levenssappen al meer uit Hem, die de ware Wijnstok is, te trekken. Om in Hem te zijn, om in Hem te blijven, van Wie gezegd is: “zonder Mij kunt gij niets doen.” Doch die in Hem blijft brengt veel vrucht voort. De vraag klemmt: is nu deze Levensvorst, onze Levensvorst? Laten we dit eerlijk voor Gods aangezicht onderzoeken. Hier is de openbaring van het nieuwe leven. Hij is de Opstanding en het Leven. Hij doet geen half werk. Hij maakt Zijn werk af. Dat ligt vast in Hem. Daarom straks de volkomenheid van dat nieuwe leven. Alle dood teniet gedaan. De nieuwe hemel en nieuwe aarde. De roep van dat leven is: “Kom Heere Jezus, ja, kom haastelijk.”

P. van Zonneveld

Heeft God echt verdriet?

Veel mensen denken dat God geen verdriet kan hebben. Ze zien Hem als een onbewogen Wezen, altijd Dezelfde, onaangedaan en onverstoort. En als er in de Bijbel gezegd wordt dat God verdriet heeft, dan wordt dat uitgelegd als een antropomorfisme. Dat Griekse woord bestaat uit twee woorden, antropos (mens) en morfe (vorm). God spreekt in de Bijbel over Zichzelf alsof Hij een mens is. Hij heeft niet echt ogen of handen, maar Hij zegt dat om Zichzelf voor ons begrijpelijk te maken. God spreekt mensvormig over Zichzelf. En dat is volgens sommigen ook zo als Hij zegt dat Hij verdriet heeft of dat Hij boos is. Maar de vraag is of dat wel zo is.

In eerste instantie lijkt het erop dat Jozef wraak gaat nemen op zijn broers. Hij beschuldigt ze en zet ze in de gevangenis. En dan komen bij de broers de herinneringen boven. Dat hebben ze Jozef jaren geleden ook aangedaan. Maar toen hebben ze niet naar hem geluisterd. Net zomin als deze onderkoning nu naar hen luistert. En Ruben verwoordt wat ze allemaal voelen: *'...en ook zijn bloed, ziet het wordt gezocht!'*

Jozef hoort hun gesprek aan. In vers 23 lezen we dat hij een tolk gebruikt om de indruk te wekken dat hij geen Hebreeuws kan verstaan en spreken. Maar Jozef verstaat alles, woord voor woord. Hij hoort wat er in hun hart leeft. En hij ziet hun gebogen hoofden en hun wanhopige gezichten. En dan keert hij zich om en gaat naar een andere kamer. Hij kan zijn ontroering niet bedwingen en laat in de eenzaamheid zijn tranen de vrije loop. De woorden van Ruben herinneren hem aan de jaren van ellende die hij heeft moeten doormaken. Maar ik denk dat hij vooral ontroerd is omdat hij hier heel andere broers voor zich ziet staan. Zo kende hij hen niet. Het waren altijd ruwe en ongevoelige mannen. Maar hier komen ze tot verandering.

Om zijn emotie te kunnen duiden, moeten we bedenken welke Jozef we hier zien staan. Het is de Jozef die zojuist gezegd heeft: 'Ik vrees God'. Zijn gedrag

en emotie van dit moment weer spiegelen de vreze des Heeren. Hij straalt hier iets van God Zelf uit. Als kind van God lijkt Jozef op Zijn hemelse Vader. En van deze Vader lezen we meerdere keren in de Bijbel dat Hij emoties heeft. Soms lezen we dat Hij verdriet heeft, zoals in Genesis 6:6. Hij zag hoe erg de mens zondigde, en *'het smartte Hem aan Zijn hart'*. Er- gens anders lezen we dat Hij boos is op Israël: *'Daarom is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft het geslagen'* (Jesaja 5:25). Maar in Zefanja 3:17 lezen we dat Hij ook blij is: *'De HEERE uw God, is in het midden van u; Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich.'* En dat zijn geen antropomorfismen, zoals wel beweerd wordt. Natuurlijk wordt er soms wel mensvormig over God gesproken, zoals bijvoorbeeld over Zijn handen, voeten, ogen enzovoorts. God is een Geest en heeft geen lichaam.

Maar met Gods 'emoties' ligt dat anders. Het houdt immers heel wat in als je zegt dat het verdriet of de toorn van God mensvormig is. Dan zeg je eigenlijk dat God wel beweert dat Hij verdrietig is, maar dat is alleen bij wijze van spreken. En Hij zegt wel dat Hij toornig is, maar in het echt is Hij dat niet. Daar hoeft je dus geen rekening mee te houden. En dan doen we tekort aan Wie God is. Vanuit de Bijbel leren we God niet kennen als een koude ijsklomp, Die alles onaangedaan en onverstoort aanschouwt. Nee, Hij is een bewogen God, Die op allerlei manieren reageert op Zijn schepselen.

Laten we de toorn van God niet bagatelliseren. Dat zou een vreselijke vergissing zijn. Zijn brandende toorn over zondaren is een ontzettende realiteit! Maar laten we ook Zijn bewogenheid met zondaren niet wegedenieren! Hij heeft echt verdriet als Hij mensen ziet zondigen. En Hij is ook wezenlijk verheugd als zij hun zonden belijden voor Hem en de toevlucht nemen tot Hem.

God is de levende God. Hij is niet net als een geprogrammeerde computer of een bevroren ijsklomp. Nee, Hij is de bewogen Heere Die een levende omgang met zondaren heeft. Dat heeft Hij vooral bewezen toen Hij Zijn Zoon naar deze wereld zond. En wie Hem gezien heeft, die heeft de Vader gezien (Johannes 14:9). Van de Zoon lezen we meerdere keren dat Hij *geweend* heeft. Bijvoorbeeld toen Hij bij het graf van Lazarus stond. Of toen Hij het ongelovige Jeruzalem aanschouwde. Zijn verhouding tot mensen is door en door persoonlijk.

M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Genesis 42:24
Toen wendde hij
zich om, van hen
af, en weende.

Pasen staat aangegeven op de kalender als ook de andere heilsfeiten. Iedereen kan het lezen. De aanduiding is bekend. Maar iedereen geeft er zijn eigen invulling aan. Vanzelf is een vraag voor ons: Wat is Pasen voor ons? Wat betekent het voor hart en leven? Paasherdenking was mogelijk. Dat is op zich een wonder. Kerkdiensten konden zonder hindernis, zonder storing, gehouden worden. Predikanten konden voorgaan. Een gave van de Heere. De prediking van de opwekking en de opstanding van de Heere Jezus Christus. Het triomfwoord moest klinken. De Heere is waarlijk opgestaan en is van Simon gezien (Lukas 24:34).

De Opgestane verscheen als Dezelfde van voorheen. Geen naamsverandering, maar Persoonsverrijking in bekendmaking en beleving en dat naar de Schriften. Jezus Christus maakt waar tijdens Zijn rondwandeling op aarde Zijn intredetekst Lukas 4:18 en 19 met de nadruk: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld (vs.21). De Geest des Heeren is op Mij omdat de Heere Mij gezalfd heeft (Jes. 61:1). De drie ambten waren met Christus' persoon verweven. Na de opstanding zette de grote Ambtsdrager Zijn ambtelijk werk voort. De ambtelijke bediening van Christus is een bron van onderwijs, van genade, troost en verzekering. Heeft die bediening van Christus een centrale plaats in prediking, pastoraat en zo in het persoonlijke leven? Het dagelijkse leven staat daar niet buiten. Zo wordt de Christus der Schriften gekend en dat kennen heeft geen beperking of onderbreking. Onmisbaar nodig blijven de Profetische bediening, de Priesterlijke bediening en de Koninklijke bediening van Christus en dat door en in de gemeenschap van Christus. Ik vrees dat dit leven op retour is en er een andere geestelijke vulling, zelfs overtuiging aan het komen is. Laat er toch geen afname van geestelijke bediening komen. Daar staat zondag 17 niet buiten. En zeker niet de inhoud van het Apostolicum. Gaat het over 'ik geloof in', dan staat 'kennen' er

Het Apostolicum (28)

niet buiten. Toen ds. Ledeboer gevraagd werd verslag te geven van zijn hoop voor de eeuwigheid wees hij op de twaalf artikelen van het algemeen christelijk geloof en benadrukte 'ik geloof in Jezus Christus, Die gestorven is en begraven is en ten derden dage is opgestaan van de doden. Wanneer we nog even denken aan zondag 17, dan houdt het veel in 'de opstanding van de doden.' Het triomfwoord belijdt: Christus heeft de dood overwonnen. De drievoudige dood. Zeker, de dood is er nog. Wie geestelijk leven kent weet ervan dat Christus de dood als straf op de zonde heeft overwonnen. Want Hij heeft door kruislijden, sterven en begraven de schuld van de zonde gedragen en zo verzoening verworven. Wat leidt tot gemeenschap. Nu altoos zonder strijd, moeite en zorg? Het kan zo stormen, de golfslagen kunnen zo hoog en krachtig zijn. De eeuwige dood dreigt. Men kan zinken, maar niet verdrinken. Jezus wandelt in de stormnacht op de golven. Om zelfs te bevestigen wat in Hebr. 2:15 staat. Hij is gekomen om degenen te verlossen, die met vreze des doods al hun leven der dienstbaarheid onderworpen waren. Hij maakt Zijn woord waar: Ik leef en gij zult leven. Matthew Henry schrijft: De dood is voor allen die zien op Christus niet meer in de handen van de satan, maar van Christus. Zo is de dood ook Christus' dienstknecht. De dood is een doorgang naar het eeuwig zalig leven. Van de bewerking daartoe spreekt ook zondag 17. Voor het geestelijke leven is van belang hier acht op te geven en het door genade te kennen. De opgestane Christus, Die de dood overwonnen heeft. Hij komt met heilsschat en kracht ervan uit de graftuin. De eerste schat is gerechtigheid. Dat is de rechte verhouding, waarin een zondaar staat voor God, met God en zodat er niets op hem valt aan te merken. Gods toorn is geblust en aan Gods eisend recht is voldaan. Dit gaat niet zomaar. Het wijst ook niet op een voorwaarde. Het wijst op de werkelijkheid. In en door Zijn dood heeft Christus de paradijszonde(n) verzoend door Zijn bloedstorting aan het kruis. Verwerving en deelachtigmaking, zijn voor de hoge Rechter geldende werkelijkheden. De zondaar als doodschuldig komend in Gods raadszaal, moet God de Heere billijken in Zijn heilig recht en de uitoefening daarvan. Wie die werkelijk-

heid beleeft, heeft het oog gericht op de Advocaat, de Pleitbezorger Jezus Christus. Jezus Christus erkent Gods eisende gerechtigheid, maar Hij wijst tevens op Zijn voldoende, verzoenend kruisbloed. God de Heere spreekt vrij van zonde en schuld en geeft een recht op het eeuwige leven. In de vrijspraak toont God de Heere Zijn gerechtigheid. De verworven en geschonken gerechtigheid van Christus is Gods gerechtigheid. Paulus schrijft: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardig Gods in Hem (2 Kor. 5:21). God de Heere behandelt de zondaar als een rechtvaardige en laat hem delen in Zijn gunst, liefde en trouwe zorg. Er valt veel te leren op 's Heeren leerschool. Zijn we erop? Willen we erop zijn? Zonder diploma, maar niet zonder vrucht. Er wordt ook gezien de opwekking tot een nieuw leven. Leven uit een ander beginsel. Het denken, het doen, is geheel anders dan voorheen. Men is een tweemens geworden. De Schrift spreekt van de oude en de nieuwe mens. De oude is van beneden. De nieuwe van boven. Er is verschil, zelfs een tegenstelling. We komen het in de Schrift tegen. We worden gewezen op de praktijk. Afsterven en opstanding. Het geschiedt procesmatig, maar het gebeurt. De kracht des Heeren gaat door tot voltooiing. Door afbraak tot gehele opbouw. Tot verzekering en tot troost volgt: De opstanding van Christus is een zeker pand van onze zalige opstanding. Het nieuwe leven schittert, werkt in de opstanding van de ziel. De opstanding van het lichaam vindt plaats na dit leven op de grote dag. Velen zullen wel opstaan, maar niet in heerlijkheid. Allen die Paulus verstaan in zijn belijdenis: 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus onze Heere' (Rom. 7:24 en 25). Christus Jezus heeft door Zijn leven verdiend, de Vader heeft het gewild en de Heilige Geest ervoor gewerkt, zodat gezongen mag worden: Hij schenkt uit goedheid zonder peil het eeuwig zalig leven. Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naderen van de dood volkomen uitkomst geven. Psalm 68:10b. Dan zal God alles en in allen zijn. Job zegt: en geen vreemde, geen onbekende Losser. Job 19:27.

M.C. Tanis

Efeze 5:14 'Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.'

De Kerk van God wordt vergeleken met een huis. Een huisvader moet ieder kind geven wat het nodig heeft. Zo dienen predikanten het Woord van God op de juiste wijze te prediken opdat iedere hoorder de juiste boodschap krijgt. Zo moet een goddeloze koning anders aangesproken worden dan een Godvrezende koning. Veel hoorders slapen nog. Daarom moet de predikant het uitspreken: 'Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.' Over alle mensen is een kwade slaap gekomen en daardoor zijn zij van nature geestelijk dood. De hel werkt in ieder mens. Een leraar kan geen dode zondaar levend maken, maar de Heere kan dit wel. Predikanten moeten preken tot dode beenderen, net als Ezechiël. Het Woord van God is een hamer die een steenrots aan stukken slaat. De Heere klopt aan de deur van het hart door de prediking. De zonden en de eigengerechtigheid worden aangewezen. Het klinkt: sta op, luiaard, u hebt al zoveel jaren geslapen. Maar de zondaar zegt: 'Laat mij slapen'. Hij wil niet luisteren naar de prediking. De verdorvenheid in het hart keert zich tegen de prediking. Maar de Heilige Geest blijft kloppen. De Heilige Geest zegt dat de zondaar slaapt in de armen van de duivel. Door de aanhoudende prediking komt het tot de uitroep: 'Wat zullen wij doen om zalig te worden?' De ziel komt tot bezinning, ziet hoe de toestand is. Dit is te vergelijken met iemand die wakker wordt uit zijn slaap. De wil wordt vernieuwd. De begeerten veranderen van richting. De zonden worden verlaten. Er komt licht in plaats van duisternis. De enige waarachtige God wordt beleden. Smaadheid wordt ondervonden om de Naam van Christus. Een mens die niet is opgewekt uit de geestelijke dood, is alleen maar duisternis. Onze tekst zegt: 'En Christus zal over u lichten.' "De Heere is de Geest en door de Geest zien wij de wereld en haar ijdelheid, en God in Zijn Majesteit en onszelf in onze zondigheid." Gods kinderen hebben licht van Christus ontvangen. Christus leeft in hen. Smijtegelt wijst ook op het woordje "daarom" uit de tekst. We lezen in de Bijbel meer dan eens: 'Bekeert u en geloof het Evangelie.' De Heere wordt gevonden door een volk dat Hem niet zocht. Niemand vraagt uit eigen beweging naar de Heere. Er zijn al zoveel mensen ontwaakt, daarom is het tijd dat u ook ontwaakt en opstaat.

Toepassing: Hoelang heeft God al gezegd 'word wakker'? Van nature luistert de mens niet echt. Als de zondaar niet wakker wordt gemaakt, zal hij in zijn zonden sterven. Smijtegelt zegt dat de meeste hoorders dood zijn. De geestelijke dood maakt dat de zondaar niets ziet. Bent u nog dood, of bent u al uit de slaap opgewekt? Werd uw eigengerechtigheid u al ontnomen? Bent u nog dood in zonden en misdaden? Hoe kun je weten dat je dood bent? Een dood mens

heeft geen enkele schoonheid. Een dode zondaar is lelijk door huichelachtigheid, roddel, boosheid en nijd. Een dode zondaar gebruikt zijn vijf zintuigen niet. Hij hoort niet, hij ziet niet, hij ruikt niet, hij proeft niets en hij voelt niets. Hij voelt de zwaarte van de zonde niet. De dode zondaar voelt zich in de zonde in zijn element. "Als hij in de zonde leeft, is hij in zijn element en heeft daarom geen gevoel, of u hem met de hel dreigt of met de barmhartigheid van God smeekt." Een dood mens is aas voor de wormen en een levende satan. Een dode zondaar heeft geen natuurlijk verstand. Zijn verstand is alleen maar dwaasheid omdat het zich niet aan God onderwerpt. Alles wat hij heeft, heeft hij meer lief dan God. Als het geweten spreekt, legt de dode zondaar het geweten het zwijgen op en zo wordt hij ongevoelig. Alle ledematen van het lichaam zijn wapenen der ongerechtigheid. "Zijn tong, zijn handen, zijn voeten, zijn allemaal werktuigen der ongerechtigheid. Er komt wat ervan komen wil. Hij wil zijn begeerten en genegenheden opvolgen. Hij, geen God hebbende, maakt zichzelf tot een God. Zijn eigen wil is wet. Zijn gemak en zijn weelde stelt hij tot zijn God. Dit alles is een beschrijving van de dode zondaar. En dat is niet een moordenaar, of een schelm, maar ieder burger of natuurlijk mens." Bent u nog een dode zondaar? 'Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten.' Hoewel het onmogelijk is dat een dode hoort, beval God aan Ezechiël tot doodsbeenderen te profeteren. De Heere beveelt ook nu tot geestelijk doden te spreken. Het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods. Kinderen van God hebben veel stof tot klagen over hun verdorvenheid. De Heere zegt in Jesaja 66 dat hij zal zien op de verslagene van geest, en die voor Zijn Woord beeft. De zonde sterft langzaam, zij is gekruist en sterft een langzame dood. De zonde biedt tegenstand. In dit leven is de rechtvaardigmaking volmaakt, maar de heiligmaking niet. Een schaap vindt modder niet fijn, maar een zwijn wel. De zonde is te vergelijken met stof in de ogen, daar heb je last van. "Een kind van God zucht onder de zonde." Dat is een teken van leven. Een kind van God lijkt vaak dood te zijn vanwege zijn zonden, maar de genade van God blijft werken in zijn ziel. "Ik roep u allen, te weten, de gelovigen op in eigen gemoed of u niet met de bruid zult zeggen: 'Ik sliep, maar mijn hart waakte'. Troost elkander met deze woorden. U slaapt nu niet in een leeuwenhol. U bent niet ver van het leven. Zeg dan tot God: 'Zet mij als een zegel op Uw hart en als een zegelring aan Uw arm', opdat u daardoor verheerlijkt mag worden tot in eeuwigheid. Amen."

A. van Heteren

Ontmoetingsdag

Op zaterdag 22 april hadden we onze voorjaarsontmoetingsdag in Werkendam. We waren verblijd over de belangstelling! Er waren wel enige gezinnen met kinderen, maar dat wordt wel minder. En er vallen ouderen weg. Elke keer opnieuw missen we gezichten van trouwe bezoekers die vanwege ouderdom niet meer kunnen komen of van ons zijn heen gegaan. Wat dapper als je voorheen met je man of vrouw ging en nu alleen staat en toch de dag wil meemaken. We wensen weduwen en weduwnaars onder onze bezoekers en lezers van het blad van harte de vertroostende nabijheid van de Heere toe! Dat we de laatste jaren een thema behandelen bevalt erg goed. Daar krijgen we positieve reacties over. En het bevalt de sprekers ook prima. In dit speciale herdenkingsjaar van de Reformatie, nu 500 jaar geleden, werd het thema reformatie ook op onze panddag aan de orde gesteld. Het thema was onderverdeeld in: reformatie van de kerk, het gezin, de leer en het leven. Ds. K. Visser sprak over de reformatie van de kerk. Binnen de classes komt geregeld de tweede kerkdienst ter sprake. Het baart menige kerkenraad grote zorgen als mensen er een gewoonte van maken maar ene keer per zondag met de gemeente op te komen naar Gods huis. Terecht werd de vraag gesteld hoe dat onder ons is! Een ontdekkende vraag. Ontdekkend, dat zijn ook de brieven van Christus aan de 7 gemeenten van Klein-Azië, brieven die ook aan ons gericht zijn. Allereerst aan de voorgangers. Zij worden geroepen te waken over de leer en om hun eigen leven godzalig in te richten. Als dat verpietert schaadt dat de gehele gemeente. In de toespraak van ds. Visser werd zowel de voorganger als de gemeente een spiegel voorgehouden en als het de hoorders verging zoals het mij verging: ik kwam er niet onschuldig onder uit. Jeremia's bede om bekering (Klaagliederen 5) is het gebed dat ons past!

Vanwege ruimtegebrek kan ik maar kort verslag doen. U kunt alle lezingen naluisteren op de site van Bewaar het Pand!

De lezing over de reformatie van het gezin werd verzorgd door ds. A.A. Egas en was niet minder indringend. Hij nam Genesis 35 de eerste verzen als uitgangspunt en begon met de vraag waar wij wonen. Wonen we (nog) in Sichem of wonen we (al) in Bethel? Is de dienst des Heeren ons lief geworden of wandelen we nog naar het patroon van de wereld? In de wereld worden de afgoden gediend. De Heere moest Jacob opwekken en vermanen met zijn gezin het heidense Sichem te verlaten, de afgoden weg te doen en naar Bethel te gaan, waar de Heere hem vroeger verschenen was en waar hij aan Hem de gelofte had gedaan naar die plaats terug te keren. O, wat komt er van onze beloften en voornemens terecht? Jacob moest op het rechte spoor geleid worden door de Heere Zelf en daaruit blijkt Zijn trouw. Hoe nodig is het dat ouders hun kinderen voor-

gaan in de vreze des Heeren! Daar wil de Heere, ook in deze tijd van velerlei afgoderij, Zijn onmisbare zegen aan verbinden!

In de uitgebreide pauze konden we elkaar spreken. Het is dan ook een ontmoetingsdag. Er was brood, drinken, koek en een hele goede verzorging van de koster en zijn helpers. De gastvrijheid in Werkendam wordt erg gewaardeerd. Het is een prachtige gelegenheid om samen te komen, maar dat betekent wel een extra drukke dag voor koster Donker en de zijnen. Daarbij denken we ook aan de organiste van die dag en degenen die de financiën regelden. Ook vanaf deze plek daarvoor nog eens hartelijk dank!

De eerste spreker in de middag was ds. A. Hoekman uit Alphen aan den Rijn. Zijn lezing ging over de zo nodige reformatie van de leer. Niet dat de leer zelf reformatie behoeft, maar wel moet de leer van zonde en genade zoals die onder ons gepredikt wordt gedurig getoetst worden aan het onfeilbare Woord van God. Het behaagde de Heere de reformatoren te gebruiken om de valse leer van Rome te ontmaskeren. Maar de vijand zit nooit stil en de leugenaar van den beginne slaapt nooit. Terug naar het Woord, altijd weer, bij het licht van de Geest, Die in alle waarheid leidt. De leer die naar de godzaligheid is ontdekt mij aan mijn bestaan en wint mij in voor genade alleen. Daar wordt Jezus Christus gepredikt als de Gekruisigde maar ook weer opgestane Levensvorst in Wie al het leven te vinden is. Door het geloof moet ik deel krijgen aan de weldaden door Hem verworven. Enige van de 95 bekende stellingen werden nog aangehaald, waarin met name de aflaathandel werd veroordeeld. Na de lezing van ds. Hoekman was het mijn beurt en sprak ik over de reformatie van het leven, oftewel de vernieuwing, de heiliging, de wedergeboorte in ruime zin als vrucht van de wedergeboorte in enge zin. Wandelen in een nieuwe gehoorzaamheid; dat is het doel waar de Heilige Geest naar streeft, dwars tegen de verdorven wil van de van nature ongehoorzame mens in. Christus heeft in de plaats van al de Zijnen in een lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid een gerechtigheid verworven, die ik door het geloof leer toe-eigenen en die mij redt van de dood. Het blijft alles ten dele. Maar de begeerte wordt geboren en steeds levendiger: Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest. Zo kwam aan onze ontmoetingsdag ook weer een einde. De ontmoetingen met zo vele vrienden en al het goede wat beluisterd werd stemde tot grote dankbaarheid. Moge de Heere Zich in Zijn gunst over onze kerken, over al de kerken van gereformeerd belijden, over Zijn ganse Kerk op aarde ontfermen als de grote Reformator, tot Zijn eer en onzer ziele zaligheid.

K. Hoefnagel

Laat u met God verzoenen! (8)

In zijn tweede brief aan de gemeente van Korinthe snijdt Paulus een uiterst wezenlijk thema aan. Zijn pen, onmiskenbaar bestuurd door de Heilige Geest Zelf, beschrijft iets dat alles te maken heeft met de verhouding tussen de heilige God en de zondige, verloren mens. De apostel acht het nodig dit aan de orde te stellen. Verzoening met God is nodig! En – o wonder! – verzoening met God is voorhanden! De Heere was de mens daarin een eeuwigheid vóór. Al deze dingen zijn uit God, zo benadrukt hij. Aan Hem komt de eer toe voor Zijn genadig initiatief.

“God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende...”, zo lezen we in hoofdstuk 5 vers 19. Dat is een opvallende manier van uitdrukken, ook in het Grieks. De gebruikte werkwoordsvorm wijst erop dat dit heilshandelen van de Heere een bezigheid is die helemaal Zijn Goddelijk hart heeft. Het behoort tot de innerlijke bewegingen van Zijn barmhartigheid. De Heere staat er dan ook voor in. Hij doet er alles aan om te zorgen voor de daadwerkelijke verzoening van verloren zondaren met Hem. Wat een ontzaglijk wonder. Dat laatste geldt nog te meer als we lezen wie het voorwerp is van deze verzoening. De wereld..., lezen we in datzelfde vers. Eerder, in vers 18, schreef de apostel dat God ons met Zichzelf heeft verzoend. Daarmee bedoelt hij natuurlijk degenen die een even dierbaar geloof als de apostel zelf hebben ontvangen. Zij delen in die weldaad. Die allen, en die alleen. Maar hier trekt Paulus de kring van de reikwijdte van de verzoening nog breder. “God heeft de wereld, de kosmos, uit de staat van vijandschap overgebracht in de staat van verzoening” (F.J. Pop). Deze verzoening vond plaats “in Christus”. Wie denkt hier niet aan die kostbare belijdenis van de vaders van Dordrecht: “De dood van de Zoon van God is de enige en volmaakte offerande en genoegdoening voor de zonden, van oneindige

kracht en waardigheid, overvloedig genoegzaam tot verzoening van de zonden van de ganse wereld” [DL II/3].

Wel, dat geeft de apostel vrijmoedigheid om die verzoening dan ook ruim en mild te prediken. Immers, de Heere heeft het woord der verzoening in hem als apostel gelegd. Hij heeft van zijn Zender volmacht ontvangen om deze blijmare dan ook aan de wereld te verkondigen. De hele wereld mag en moet ervan op de hoogte worden gesteld om te horen wat God in Christus heeft gedaan. De dienaren van het Woord hebben de opdracht ontvangen om aan de wereld – dat is: aan wie en waar dan ook – te doen horen dat er een weg van behoud is. De weg die daarin bestaat dat God hun zonden van hen afneemt, “hun zonden hun niet toerekenende” en hen met Zich te verzoenen.

De apostel is zich zeer wel bewust van de grote ernst en drang die daarbij behoort. Deze bediening der verzoening in de prediking van het evangelie is niet zomaar een mededeling van een stand van zaken, of zoiets. Nee, wetende de schrik des Heeren en vanuit de drang van de liefde van Christus, legt hij het met grote klem op de harten: “Wordt dan toch met God verzoend!” Daarbij geeft hij aan het woord dat hij spreekt de hoogst mogelijke autoriteit. Het is God Zelf die door hem spreekt. Wat meer is: die door middel van hem zelfs bidt, pleit, smeekt. De apostel schroomt dan ook niet om zichzelf een gezant van God te noemen. “Van Christuswege”, schrijft hij erbij. Dat is: ter wille van Christus. Of ook: aangaande de zaak van Christus. Dat gezant-zijn is niet zomaar een functie. De gezant in de tijd van Paulus was zoiets als wat heden ten dage een ambassadeur is. Een gelegitimeerde vertegenwoordiger die geheel in naam en op last van het hoogste gezag handelen en spreken mag. “Wee de man, die hem niet ernstig zou nemen

en zijn woorden in de wind zou slaan” [F.J. Pop]. Wat deze gezant zegt, is geheel naar de bedoeling van zijn Zender. Verzoening met de heilige God is geheel en al de begeerte van God Zelf. “Laat u met God verzoenen! Want God is in Christus een tot verzoening bereid-zijnde Heere!”

Het was in april 1516 dat Maarten Luther een bewogen brief aan zijn collega, een Augustijner monnik te Memmingen, schreef. Over ditzelfde onderwerp. We lezen even met hem mee. “Beste frater Georg, genade en vrede van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus! Mijn beste broeder, leer Christus kennen, en wel de Gekruisigde. Leer Hem lofzingen en aan uzelf vertwijfelen. Zeg tegen Hem: “U, Heere Jezus, bent mijn gerechtigheid en ik ben Uw zonde. U hebt het mijne aangenomen en mij het Uwe gegeven. Wat U niet was, nam U aan en wat ik niet was, hebt U mij gegeven. Pas er voor op nooit zo’n vlekkeloosheid na te streven dat u in eigen oog geen zondaar meer zou willen schijnen of het in het geheel niet meer zou willen zijn. Christus woont immers slechts onder zondaren. Daartoe kwam Hij uit de hemel, waar Hij onder louter rechtvaardigen woonde, om bij zondaren Zijn intrek te nemen. Bedenk steeds opnieuw, hoe groot Zijn liefde is en u zult Zijn allerzoetste troost aanschouwen. Als wij tenslotte toch nog door eigen moeite en zelfkwellingen tot gewetensrust willen komen – waartoe is Hij dan gestorven? Nee, alleen in Hem, door de getrooste vertwijfeling aan uzelf en uw eigen werken, zult u vrede vinden. Leer dan van Hem, dat Hij Zijn gerechtigheid tot uw eigendom maakt, waar Hij u aannam en uw zonden tot de Zijne maakte.”

J.M.J. Kieviet

Het gesprek tussen Christus en Nicodémus(7)

Verwonder u niet dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. De wind blaast waarheen hij wil... (Johannes 3: 7-8a)

We gaan verder luisteren naar het gesprek tussen Christus en Nicodémus. Tweemaal heeft Christus in dat gesprek al dringend gewezen op de noodzaak van wedergeboorte: *Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.*

Peilen

Maar de Heere Jezus doet tijdens deze ontmoeting meer dan alleen spreken. Hij peilt ook wat Zijn woorden uitwerken in het hart van Nicodémus.

Zo is het overigens nog. De Heere komt tot u, jou en mij met Zijn Woord. Dageelijks in de lezing en overdenking van de Schrift. Wekelijks tweemaal in de zondagse diensten. Wellicht ook nog door-deweeks. Maar Hij spreekt niet alleen. Hij peilt ook: Wat werken Zijn woorden uit?

Wat ziet Christus als Hij als de Alwetende blik in het hart van Nicodémus? Hij vindt daar... verwondering. Alleen, vergis u niet: Het is niet de verwondering van het ware geloof die Nicodémus' hart bezet houdt. Integendeel; in Nicodémus' hart heerst de verwondering van het óngeloof. Ten diepste gelooft Nicodémus de woorden van Christus over wedergeboorte niet. In elk geval niet voor zichzelf. Wedergeboorte nodig voor hem - de vrome farizeeër? Welnee!

Vrije genade

Waar komt die verwondering van het ongeloof vandaan? Uit onze geestelijke blindheid, zegt u. Ik zou het niet durven ontkennen. Maar zouden we nog niet dieper moeten afsteken? Heeft deze verwondering zijn wortels niet in onze vijandschap? Vijandschap tegen de leer van vrije genade. Want die leer breekt alles af wat van de mens is. Die leer haalt radicaal een streep door al onze godsdienst. Die leer ontmaskert ons als dorre doods-

beenderen, die alleen door een wonder van God levend zullen worden. En alles is ons verzet zich tegen deze hartverderende boodschap.

Bestrafen

Als Christus het hart van Nicodémus in ogenschouw genomen heeft, horen we Hem bestraffend zeggen: *Verwonder u niet dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.* Nicodémus, verwonder u er niet over - want de Schriften die u een levenlang bestudeerd hebt, zeggen precies hetzelfde! Verwonder u er niet over - want uw geestelijke toestand is zo ernstig, dat er niets minder dan een wonder van wedergeboorte nodig is! Verwonder u er niet over - want wat onmogelijk is bij de mensen, is mogelijk bij God.

Het zijn wel bestraffende woorden die Christus hier spreekt. Maar tegelijk zijn het woorden die gedrenkt zijn in de liefde. Christus heeft er slechts één doel mee: het hart van Nicodémus inwinnen voor vrije genade.

Het waaien van de wind

En in die genade gaat Hij Nicodémus dan verder onderwijzen. Daarbij gebruikt de Heere Jezus - zoals zo vaak tijdens Zijn omwandeling op aarde - een voorbeeld. Hier is dat het voorbeeld van de wind. Dat voorbeeld gebruikt Christus om duidelijk te maken, hoe de Heilige Geest werkt als Hij zondaren wederbaart.

Hutcheson merkt op dat in de grondtaal het oorspronkelijke woord voor 'Geest' en 'wind' hetzelfde woord is. Daarnaast verwijst hij ook naar andere plaatsen in de Schrift waar de werking van de Heilige Geest wordt vergeleken met de wind. We kunnen denken aan het *'geluid gelijk als van een geweldige gedreven wind'* in Handelingen 2. Maar Hutcheson wijst ook op het bekende gebed om de werking van

Gods Geest in Hooglied 4: 16: *Ontwaak, Noordenwind, en kom, Gij Zuidenwind, door-waai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien.*

Volgens Hutcheson zijn er drie treffende overeenkomsten tussen het waaien van de wind en de manier waarop de Heilige Geest werkt in de wedergeboorte.

Soevereiniteit

De eerste overeenkomst wordt genoemd aan het begin van vs. 8: *De wind blaast waarheen hij wil.* Hutcheson: *'Zoals de wind vrijelijk over de aarde waait, en niet gaat liggen op het bevel van een schepsel, zó handelt de Geest vrij in Zijn werking. Hij werkt waar het Hem behaagt. Hij werkt in wie het Hem behaagt. Hij werkt wanneer het Hem behaagt. En Hij werkt in welke mate het Hem behaagt.'* Kortom: De Heilige Geest werkt soeverein. Waar de genade valt, daar valt ze vrij.

De vraag is intussen: Heeft deze Bijbelse notie nog een plaats bij ons? Leven we bij deze diepe belijdenis? De belijdenis van Gods soevereiniteit?

Wie geen vreemdeling is in de reformatische gezindte vandaag, weet dat het evangelische denken - dat wars is van juist deze belijdenis - steeds meer oprukt. En dat de verschillen reformatisch-evangelisch steeds meer worden uitgevlakt. We kunnen vooral veel van elkaar leren, is de leus.

De gevolgen zijn intussen funest. God wordt beroofd van Zijn soevereiniteit. Genade wordt een vanzelfsprekende zaak: *'Natuurlijk wil de Heere ons de zonde vergeven! Hij is toch genadig?'* En het wonder van zalig worden verdwijnt. Daartegenover zie ik de Kananése vrouw bukkend en buigend onder God terecht-komen: *'Ja Heere!'* - Gij zijt de Soevereine. Ik heb geen enkel recht. En dan toch aanhoudend: *'doch ook de hondekens...'*

"Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben."

1 Timótheüs 1 : 15

Bedroefd om zijn heengaan, maar verblijd om de zaligheid die hij verkregen heeft, delen wij u mee dat door de HEERE in Zijn heerlijkheid is opgenomen mijn innig geliefde man, onze lieve en altijd biddende vader, opa en "oude opa"

Pieter van Zonneveld

in de gezegende leeftijd van 88 jaar.

In leven dienaar van het Woord in de Christelijke Gereformeerde Kerken.

Nunspeet: R. van Zonneveld-van der Hart

Maasdam: Petra en Dolf Veldman

Jenneke en Hendrik, Peter, Erik, Naomi, Debora, Eva

Anne en Jan, Maria, Klaas Jan, Maarten

Marein en Marije, Ruben, Gideon, Fébe

Marieke en Christian

Ruth en Jan, Sara, Levi

Ede: Jeanet en Arno Pors

Peter en Maria, Mirthe, Laurens

Gerdine en Mark, Nadine, Maarten, David, Niels

Riejanne en Herman, Loïs, Victor

Marieke

Hanneke

Nunspeet: Bert en Jolanda van Zonneveld

Martijn

Thomas

Nunspeet: Jolande van Engelen

Lammert van Engelen (*in dierbare herinnering*)

Rieneke en René

Henrik en Janneke, Linde

28 april 2017

F.A. Molijnlaan 27

8071 AA Nunspeet

De begrafenis heeft plaats gehad op zaterdag 6 mei jl. op de Algemene Begraafplaats aan de Zuiderzeestraatweg West in Doornspijk (Dorp).

In memoriam ds. P. van Zonneveld

Ds. P. van Zonneveld begon zijn ambtelijke loopbaan in de gemeente van Bennekom op 18 november 1959. De kleine gemeente mocht groeien en aan het einde van zijn Bennekomse periode mocht hij de eerste steen leggen van het nieuwe kerkgebouw. Van 1966- 1969 mocht hij de gemeente van Papendrecht dienen. In deze tijd werd de gemeente van Alblasterdam geïnstitueerd. In 1969 leidde zijn weg naar Leerdam. In 1977 mocht de herdersstaf

in Doornspijk opgenomen worden. Daarna mocht Driebergen gediend worden van 1984-1989. Zijn laatste gemeente was 's Gravenhage- Scheveningen, waar hij mocht arbeiden van 1989- 1993. Na zijn emeritering vestigde hij zich met zijn vrouw in Nunspeet en werd weer lid van de gemeente van Doornspijk. Tot op hoge leeftijd heeft ds. Van Zonneveld het Woord mogen uitdragen. Met name op Urk in de Chr. Geref. Kerk 'Eben- Haëzer' is hij vaak voorgegaan

in de vacante periode van 1996-1999. Daar wordt nog steeds met dankbaarheid aan teruggedacht en over gesproken. Vele jaren heeft ds. Van Zonneveld deel uitgemaakt van het bestuur van de Stichting 'Bewaar het Pand.' Veel meditaties van zijn hand mochten verschijnen in ons blad die tot onderwijs mochten zijn. Vaak mocht gesproken worden op onze ontmoetingsdagen. In deze aflevering van 'Bewaar het Pand' hebben we een eerder verschenen meditatie

van zijn hand opgenomen over Lukas 24:6m 'Maar Hij is opgestaan'. Boven deze meditatie staat: "Het Leven." Christus maakt naar Gods welbehagen dode zondaren levend en maakt Zijn werk ook af. De volkomenheid van het nieuwe leven wordt werkelijkheid. Het gaat heen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Ds. Van Zonneveld bracht een schriftuurlijk- bevindelijke prediking waarin Christus centraal stond. Boven de rouwbrief staat afgedrukt 1 Timotheüs 1:15 'Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.' Dit woord stond centraal in de dienst die voorafging aan de begrafenis die geleid werd door ds. B.L.C. Aarnoudse van Doornspijk. Op het graf werd gesproken door ds. R. Veldman, schoonzoon van ds. P. van Zonneveld. Daar mocht doorklinken: 'Want het leven is mij Christus en het sterven is mij gewin.' We denken met dankbaarheid terug aan alles wat ds. Van Zonneveld heeft mogen doen in onze kerken en in het bijzonder voor onze stichting 'Bewaar het Pand.' Het was goed met vele anderen op de begrafenis te zijn. Er valt alleen maar te roemen in de Heere. Door de genade Gods mocht ds. Van Zonneveld zijn die hij was. We mogen geloven dat hij nu eeuwig God mag grootmaken en verheerlijken. Het blij vooruitzicht dat hem streelde is door genade werkelijkheid geworden.

AvH

"Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad." (Openbaring 22 : 14)

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde kerk te 's-Gravenhage-Scheveningen heeft met ontroering kennis genomen van het overlijden van haar geliefde emerituspredikant

ds. P. van Zonneveld

Met de aan hem door Gods genade geschonken gaven heeft hij onze gemeente in grote getrouwheid mogen dienen van 1989 tot 1993. De Heere geve zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen in dit grote verlies Zijn vertroostende nabijheid te ervaren en heilige deze roepstem aan ons aller hart.

Namens de kerkenraad voornoemd,

*C.J.G. van Rossum, preses
C.Pronk, scriba*

Scheveningen, 28 april 2017

Gedenkt uw voorgangers, die u het Woord Gods gesproken hebben – Hebr. 13:7a

Door de HEERE tot hoger dienst geroepen, Zijn knecht, onze oud-herder en leraar

ds. P. van Zonneveld

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Doornspijk nam met ontroering kennis van het overlijden van zijn oud-predikant.

We zijn bedroefd vanwege de lege plaats die hij achterlaat in onze gemeente, maar ook dankbaar voor alles wat hij voor ons heeft betekend in de periode dat hij de gemeente bediende in de jaren 1977 tot 1984 en daarna. Met liefde en bewogenheid bracht hij het Woord van God. Hij predikte ons Christus. De herinnering aan zijn dienst leeft voort.

Na zijn emeritering in 1993 werden hij en zijn vrouw weer lid van de gemeente en leefden zij hartelijk en biddend mee.

De HEERE sterke en vertrooste mevrouw Van Zonneveld met haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Namens kerkenraad en gemeente,
*ds. B.L.C. Aarnoudse, preses
J. de Haan, scriba*

'Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven'.

Johannes 11 vers 25

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk 'Eben-Haezer' op Urk heeft met ontroering kennisgenomen van het overlijden van

Ds. P. van Zonneveld

Gedurende meerdere jaren en in het bijzonder in de periode 1996 tot 1999 toen wij als gemeente vacant zijn geweest, heeft hij vele malen het Woord van God mogen bedienen in ons midden. We denken daar met dankbaarheid aan terug. De God aller genade sterke mevrouw Van Zonneveld, haar kinderen en (achter)kleinkinderen.

Namens de kerkenraad,

*ds. A. van Heteren, preses
T. Woord, scriba*

Urk, 29 april 2017

*Gedenkt uw voorgangers, die u het Woord Gods
gesproken hebben.*

Hebr. 13:7a

Met ontroering namen we kennis van het overlijden van

ds. P. van Zonneveld

We denken met dankbaarheid terug aan de jaren dat hij
bestuurslid was en zijn bijdragen leverde in ons blad.

De Heere gedenke en sterke zijn vrouw, kinderen en (ach-
ter)kleinkinderen.

Stichting 'Bewaar het Pand'

ds. M.C. Tanis, voorzitter

ds. A. van Heteren, secretaris

P E R S BERICHT

AANKONDIGING SDOK GORINCHEM, 1 MEI 2017

Christen zijn in het meest gesloten land ter wereld

SDOK organiseert bijeenkomst over vervolging in Noord-Korea

De ouders van mevrouw 'Park' werden vermoord omdat
ze christen waren. Zelf was ze jarenlang in het geheim
christen. Ze vertelt hierover tijdens een bijeenkomst over
christenvervolging in Noord-Korea, georganiseerd door SDOK
(Stichting De Ondergrondse Kerk). Deze bijeenkomst is D.V. op
31 mei om 20:00 in De Bron in Hardinxveld-Giessendam.

Ontmoet mevrouw Park en hoor hoe het is om in het meest
gesloten land ter wereld christen te zijn. Eric Foley, directeur
van de Zuid-Koreaanse zusterorganisatie van SDOK, vertelt hoe
de situatie op dit moment is voor christenen in Noord-Korea.
Ook laat hij zien hoe zijn organisatie Noord-Koreanen helpt.

U bent van harte uitgenodigd voor deze bijeenkomst!

Datum: woensdag 31 mei Tijd: 20:00 uur (zaal open om 19:30
uur) Locatie: De Bron, Maasstraat 1, Hardinxveld-Giessendam
Toegang: gratis, aanmelden niet nodig
Meer informatie: www.sdok.nl/31mei of 0183-561186
Noot voor de redactie: Voor meer informatie kunt u tijdens
kantooruren contact opnemen
met het secretariaat van SDOK: 0183-561186 / info@sdok.nl

HAAMSTEDE CONFERENTIE.

32e Haamstedeconferentie te houden op D.V. 28,29 en 30
augustus 2017 in confentieoord "Mennorode" te Elspeet.
Nadere informatie over de conferentie: 0187-483071 of email:
adevisser@kliksafe.nl. Inmiddels beschikt de organisatie over
een website: www.haamstedeconferentie.nl. Vanaf nu kunt u
zich hier aanmelden voor de a.s. conferentie.

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. dinsdag 30
mei 2017. Kopij graag binnen donderdag 18 mei.

Pinksterappel

D.V. maandag 5 juni, 2e Pinksterdag, sprekers; ds.
W.A. Capellen en ds. M.J. Kater, Grote Kerk Weesp.
Nadere informatie www.pinksterappel.nl

Koning Willem Alexander

Koning Willem Alexander mocht de leeftijd van 50
jaar bereiken. De Heere gedenke hem, met zijn vrouw
en kinderen in dit nieuwe levensjaar en geve hem te
leven en te regeren naar de normen en eisen van Gods
Woord.

4 en 5 mei

De jaarlijkse dodenherdenking mocht plaatsvinden
alook de herdenking van de bevrijding. Met droefheid
in het hart moet geschreven worden dat Nederland
de geschonken vrijheid heeft misbruikt. Het afwijken
van Gods Woord wordt al erger. De Heere ontferme
zich over overheid en onderdaan en geve een terugkeer
naar Zijn Woord en getuigenis.

Ds. P. van Zonneveld

Op 28 april 2017 overleed op de leeftijd van 88 jaar
ds. P. van Zonneveld. De Heere sterke en trooste
Mw. Van Zonneveld met haar kinderen, klein- en
achterkleinkinderen. Elders in ons blad besteden wij
hier meer aandacht aan.

AvH

Colofon

**Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting
Bewaar het Pand.**

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 24,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde
Staten en Canada \$ 25,-per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk
1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

COMMISSIE VORMINGSWERK CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN

D.V. wordt in het seizoen sept. 2017- maart 2018 weer de Vormingscursus gegeven. De Commissie heeft een nieuw programma samengesteld.

Het programma najaar/winter 2017-2018 bestaat uit de volgende onderwerpen:

1. Volharden in de hoop (Hebreeën)
drs. R. van de Kamp
2. Tussen Sterven en Opstanding (Nieuwtestamentische notities)
dr. D. Visser
3. De synode van Dordrecht 1618-1619: historie en erfenis
mw. drs. C.T. Boerke
4. Vrede door recht (kerkrecht)
drs. H. van Eeken
5. B(l)oeiend diaconaat in een bekoelde samenleving
ds. G. Drayer
6. Leerdienst en Catechismuspraak: voorbij of blijvend?
prof. dr. W. Verboom

In Apeldoorn, Drachten en Sliedrecht wordt, zo mogelijk, elk onderwerp verspreid over 3 zaterdagen behandeld. Per zaterdag behandelen 2 docenten elk 1 uur een deel van hun onderwerp. In Goes wordt elk onderwerp op 1 zaterdag volledig behandeld in 2 uur. Daar is 1 docent aanwezig.

U kunt info over ons Vormingswerk vinden op de website van de kerken: cgk.nl. Wij zijn ook op Facebook <https://www.facebook.com/VormingscursusCGK>

U kunt zich voor deze cursus opgeven via De website (bij voorkeur) via het invulformulier <http://cgk.nl/project/vormingswerk/>
e-mail: vormingswerk.cgk@gmail.com o.v.v. naam, adres, woonplaats en de cursusplaats van deelname
De kosten zijn € 45,- per persoon. Voor cursusplaats Goes € 35,- per persoon. Dit bedrag dient meteen na inschrijving overgemaakt te worden op bankrekening nummer NL33 INGB 0001 9750 25 t.n.v. COMM VORMINGSWERK CHR. GEREFORMEERDE KERKEN o.v.v. Cursusplaats en naam deelnemer(s)

Wij hopen u in het nieuwe seizoen (weer) te mogen ontmoeten. Wilt u ook anderen uit de gemeente of omgeving attenderen op deze cursus? Aanmelding liefst vóór 1 september 2017 zodat we de plaatselijke cursusgroepen tijdig kunnen indelen.

Begravenisonderneming de Jongh

Voor een waardige en stijlvolle verzorging van alleen begravenissen

Hardinxveld-Giessendam	Dordrecht e.o.	Waardenburg	
0184 - 61 11 54	078 - 641 27 40	0418 - 65 20 39	
 H. de Jongh	 D.D.E. Melleste	 M.K. Ligthart	 A.J. van Lieburg

Dag en nacht persoonlijk bereikbaar.

www.begravenisondernemingdejongh.nl

HARKES
Begravenissen

Persoonlijke zorg voor uw begravenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegravenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

VAN STAVEREN
begravenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen

Vraag vrijblijvend het boekje "Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

RST
Zorgverleners

In verwachting?

Onze kraamverzorgenden:

- ✓ verlenen vroegtijdige assistentie bij de bevalling thuis of in het ziekenhuis
- ✓ geven professionele begeleiding bij de borstvoeding
- ✓ delen kennis met de moeder over de verzorging van de baby
- ✓ zijn alert op medische complicaties bij moeder en baby
- ✓ dragen zorg voor de hygiëne en de huishouding
- ✓ zorgen voor het hele gezin
- ✓ zijn geschoold om zorg te geven na een keizersnede
- ✓ werken vanuit een reformatische levensovertuiging

Clënten waarderen ons met een 9,4

Volddoet dit aan je verwachting?
Schrijf je dan in op www.rstzorg.nl of bel 0342-42 23 24.

Kraamzorg

Steun het evangelisatiewerk in Gent en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560